

Sygn. akt VIII RC 185/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 9 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa K. T.

przeciwko R. S.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa rentę alimentacyjną należną powódce K. T. od pozwanego R. S. z kwoty po 350 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu rejonowego w Szczecinie wydanym w sprawie RVIIC 121/00 w dniu 28 września 2008 r. do kwoty po 600 (sześćset złotych) miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek rat, poczynając od dnia 8 kwietnia 2015 r.;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego R. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych z tytułu kosztów sądowych;
4. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

VIII RC 185/15

UZASADNIENIE

Powódka K. T. wniosła o podwyższenie alimentów należnych jej od ojca, R. S., z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 1200 zł miesięcznie.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest córką pozwanego. Pochodzi ze związku nieformalnego. Ostatnie alimenty od pozwanego na jej rzecz były ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 28 września 2000 r. w sprawie RVIIC 121/00 w kwocie po 350 zł miesięcznie. W dacie orzekania w powyższej sprawie powódka była małoletnia i liczyła niespełna cztery lata. Matka powódki pracowała jako sprzedawca za wynagrodzeniem około 512 zł miesięcznie. Otrzymywała ponadto zasiłek w kwocie po 30 zł miesięcznie. K. T. nie uczęszczała do przedszkola, a w czasie, kiedy jej matka była w pracy, opiekowała się nią babcia ze strony matki. K. T. mieszkała z matką i babką. Obie kobiety prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. Ojciec nie interesował się powódką i nie utrzymywał z nią kontaktów, a alimenty matka powódki pobierała z Funduszu Alimentacyjnego. Babka powódki otrzymywała rentę w wysokości 490 zł w skali

miesiąca, z czego na zakup leków przeznaczala około 100 zł miesięcznie. Opłata za czynsz wynosiła 132 zł miesięcznie; za energię elektryczną co 3 miesiące - 90 zł, a za gaz co miesiąc 40-50 zł.

Pozwany nie brał udziału w poprzedniej sprawie, bowiem był reprezentowany przez kuratora dla osoby nieznaną z miejsca pobytu.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy (...) C 121/00

R. S. liczy obecnie 41 lat. Z zawodu jest spawaczem. Pozostaje w związku małżeńskim. Mieszka z żoną i córką z małżeństwa, która jest w wieku szkolnym i ma 16 lat. Żona pozwanego nie pracuje. W przeszłości prowadziła działalność gospodarczą, ale zrezygnowała z tej działalności w lutym 2015 roku, bowiem przynosiła straty. Dnia 6 marca 2015 r. żona pozwanego zbyła samochód, który służył jej do prowadzenia działalności. Pozwany w pierwszej fazie postępowania pracował na umowę zlecenia jako kierowca za wynagrodzeniem około 3000 zł brutto miesięcznie, a z dniem

1 czerwca 2016 r. zatrudnił się na umowę zlecenia w zakresie świadczenia usług transportowych za wynagrodzeniem 1550 zł. Pozwany jest po operacji kolana i oczekuje na trzeci zabieg. Nie posiada orzeczenia o niesprawności i niezdolności do pracy w jakimkolwiek stopniu. Czynsz w mieszkaniu pozwanego wynosi 470 zł miesięcznie, opłata za prąd około 300 zł, a za gaz – 150 zł co dwa miesiące. Opłaty mieszkaniowe R. S. uiszcza nie zawsze regularnie. Nie regulował także opłat za telefon komórkowy w sieci P., wskutek czego rozwiązano z nim umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym. Pozwany utrzymuje z powódką bardzo rzadki kontakt. Nie robi córce prezentów.

Dowód: przesłuchanie pozwanego k. 64-65;

dokumenty na kartach 32,33, 38, 40,41, 37, 39, 42,100

Pozwana K. T. nie posiada wyuczonego zawodu. Liczy obecnie 19 lat. W dniu (...) urodziła syna. Dziecko jej zostało uznane przez ojca. Ojciec syna powódki łoży na niego po 300-400 zł miesięcznie. Powódka jest uczennicą Szkoły Rzemieślniczej przy ul. (...) w S.. Ukończyła dwie klasy, ucząc się zawodu kucharza. Obecnie korzysta z rocznego urlopu macierzyńskiego z uwagi na urodzenie dziecka. Po zakończeniu urlopu wychowawczego powódka zamierza ukończyć naukę. W przeszłości K. T. powtarzała jeden raz pierwszą klasę gimnazjum. Używała też narkotyków, w związku z czym przebywała w ośrodku wychowawczym w C. przez okres dwóch lat. Przebywała w rodzinie zastępczej u babki i z (...) otrzymuje 550 zł w ramach usamodzielnienia się. Mieszka z synem, mamą i bąką ze strony matki w dwupokojowym mieszkaniu komunalnym. Opłaty za mieszkanie ponosi babka powódki, a matka jej dokłada się do nich. Czynsz wynosi w granicach 400-500 zł w skali miesiąca. B. K., matka powódki, dokłada się do opłat mieszkaniowych kwotą 300 zł miesięcznie. Kobieta pracuje jako sprzedawca za wynagrodzeniem 1400 zł miesięcznie. Babcia powódki jest osobą niepełnosprawną i cierpi na reumatoidalne zapalenie stawów.

Dowód: przesłuchanie K. T.. k 92-93;

zeznania świadka B. K. k.102-103;

dokumenty na kartach: 87, 88-91

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zostało oparte o art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 788 ze zm. – cyt. dalej jako k.r.o.). Zgodnie z powołanym unormowaniem, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie

wysokości świadczeń alimentacyjnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1123).

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rozmiar alimentów uregulowany został w art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Przepis ten stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Jednocześnie wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Powołany przepis nie określa górnej granicy wiekowej dziecka, wobec którego rodzic zobowiązany jest do alimentacji. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż od daty ustalenia alimentów od pozwanego na rzecz córki upłynęło 16 lat. Powódka z dziecka stała się osobą dorosłą, pełnoletnią. Zakres jej potrzeb niewątpliwie wzrósł w stosunku do okresu, kiedy to miała niespełna cztery lata, a zatem do czasu, kiedy zapadło poprzednie orzeczenie w przedmiocie alimentów na jej rzecz. Powódka nie ma jeszcze przygotowania zawodowego i obecnie korzysta z przerwy w nauce związanej z faktem urodzenia syna. K. T. nie pracuje i nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia, bowiem osobiście opiekuje się czteromiesięcznym synem. Matka jej pracuje zawodowo. Trudno wymagać, aby wyręczała córkę w opiece nad synem. Nie sposób też oczekiwać, aby czyniła to schorowana babcia powódki. K. T. ma obowiązek utrzymania swego syna; podobnie jak i jego ojciec. Młoda kobieta otrzymuje z (...) w S. miesięcznie kwotę 550 zł, jednak okoliczność ta nie zwalnia jej rodziców z obowiązku jej utrzymania. Zgodnie bowiem z treścią §3 art. 135 k.r.i o. świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego. Powyższa kwota stanowi dochód powódki, który, z uwagi na swoją sytuację życiową, zdaniem Sądu, winna ona przeznaczyć na częściowe utrzymanie syna. Brakującą kwotę powinien dokładać ojciec dziecka. Średni miesięczny koszt utrzymania powódki Sąd przyjął na sumę około 1000 zł w skali miesiąca, zważywszy na jej wiek i warunki życiowe.

Jeżeli chodzi o pozwanego, zdaniem Sądu, w pełni wykorzystywał on swoje możliwości zarobkowe, pracując jako kierowca za wynagrodzeniem 3000 zł brutto. Za nieuzasadnioną uznał Sąd zmianę zatrudnienia przez powoda, co poskutkowało obniżeniem jego dochodów o około połowę. Na rozprawie w dniu 15 czerwca 2016 r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że pozwany zmienił zatrudnienie, bowiem jego żona przeszła operację na dolegliwości kobiece, wobec czego R. S. musiał więcej czasu poświęcić na opiekę nad żoną i córką. Nie zostały przedstawione jednakże jakiegokolwiek dowody na okoliczność, że żona pozwanego w istocie przeszła zabieg operacyjny, oraz że wymaga ona opieki ze strony osoby drugiej, a także, iż jest niezdolna do wykonywania pracy. Córka pozwanego zaś ma lat 16, a zatem jest prawie dorosła, poza tym jest zdrowa i względem jej osoby nie ma potrzeby świadczenia bezpośredniej opieki przez ojca. Sąd zważył ponadto, iż jeszcze przed domniemanym zabiegiem żona pozwanego po zamknięciu działalności gospodarczej nie pracowała. Nie była też zarejestrowana jako poszukująca pracy, a podobnie jak na pozwanym ciąży na niej obowiązek przyczyniania się do pokrywania kosztów utrzymania córki z małżeństwa z pozwanym. Sąd dał wiarę pozwanemu co do tego, że nie wszystkie zobowiązania finansowe reguluje na bieżąco, bowiem swoje twierdzenia w tym zakresie udowodnił on za pomocą dokumentów. W świetle powyższego tym bardziej fakt zmiany zatrudnienia przez pozwanego w toku procesu na mniej intratne należało ocenić na co najmniej nierozważne. Zdaniem Sądu nic nie stoi na przeszkodzie, aby pozwany w pełni wykorzystywał swoje możliwości zarobkowe i uzyskiwał dochód jak poprzednio, czyli około 3000 zł miesięcznie.

Pozwany przez całe życie nie brał udziału w wychowaniu powódki. Obecnie również nie utrzymuje z nią kontaktu. K. T. znajduje się w trudnej sytuacji. Boryka się z samotnym macierzyństwem i nie ma przygotowania zawodowego. W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu przyjętego kosztu utrzymania powódki i możliwości zarobkowych pozwanego, kwota 600 zł z tytułu alimentów od pozwanego, winna być współmierna zarówno do potrzeb K. T. jak i do majątkowych i zarobkowych możliwości jej ojca. Brakującą kwotę w wysokości 400 zł miesięcznie winna dokładać

matka uprawnionej, która częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez zapewnienie jej chociażby mieszkania.

Z powyższych względów orzeczono jak w pkt. 1 i 2 wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie, z którym kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jako, że na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych, obowiązkiem tym został obciążony pozwany.

W przedmiocie rygoru natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku, mając na względzie treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., w myśl którego sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty, co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa.